

Zpravodaj

SOKOLA PRAŽSKÉHO

vzdelavatele@sokolprazsky.cz

www.sokolprazsky.cz/o-nas/zpravodaj

ZAPÍVEJME SI

Vždyť to k sokolské tradici patří!

LVÍ SILOU

Rázně *Fr. J. Pelz*

Lvi si - lou, vzle - tem so - ko - lím ku - pře - du krá - čej -
me a dra - hé vla - sti vo - bě - ti své
sí - ly sná - sej - me. A byt' i ce - sta
da - le - ká, ta So - ko - lí - ka ne - le - ká. Jen
muž - ně, stat - ně ku - pře - du, vždyť dra - há vlasť ce - ká.

2. Vlast máti až nás zavolá
co věrné dítky své,
tu mocná paže Sokola
zlé škůdce v souboj zve!
Tož blahá bude naše slast
za obět svůj i život klást,
to svatě heslo Sokola:
„Za národ, drahou vlast!“

3. Jen, bratři, silou hrdinnou
svou hajme vlast i řeč,
to chloubou buď nám jedinou
a pro ni spějme v seč!
A potom teprv v spásný den
nám vzejde krásný, zlatý sen,
pak sluncem jasným bude plát
nám provždy volnost jen.

150 let

pomníku Jinřicha Fügnera a Miroszlava Tyrše na Olšanských hřbitovech

Letos uplyne 150 let od odhalení náhrobku zakladatelů Sokola na Olšanských hřbitovech v Praze. O jeho výstavbě bylo rozhodnuto záhy po předčasném úmrtí prvního starosty Jindřicha Fügnera. Sokol Pražský se v té době potýkal s velkými finančními problémy, které se jen díky vstřícnosti movitějších členů a příznivců dařilo zažehnat. Význam a obliba prvního starosty však přesahovaly „jeho“ domovskou jednotu, a tak se po výzvě turnovských sokolů postupně přidávali další a ještě v roce 1865 byla ustavena za tímto účelem zvláštní komise a v následujícím roce bylo zahájeno na příslušných místech jednání o vybudování pomníku. V lednu 1866 bylo zakoupeno vhodné místo na Olšanských hřbitovech, tak, aby v nejbližším okolí poskytovalo prostor pro sokolská shromáždění.

VÝBĚR Z OBSAHU ČÍSLA

Zapívejme si

Lvi silou

150 let

Výročí pomníku zakladatelů na Olšanském hřbitově

Šplh schodištěm

Reportáž o klání světové úrovně

Šibřinky 2019

Obrazová dvoustrana

Jarní prázdniny po sokolsku

Dvouturnusové lyžování dětí na Šumavě

První jarní výlet

Oddíl rodičů a dětí v PR Ctírad

Dětský pravěk a karneval

Tradiční zábava dětí před šibřinkami

V roce 1867 byla vyhlášena finanční sbírka v bratrských jednotách, k prvním mimopražským přispěvatelům patřili sokolové z Turnova a z Lublaně. Na vybudování pomníku přispěl Sokol Pražský výnosy ze sbírek mezi členy, ze šibřinek, z mnoha veřejných cvičení, vydáním pamětní mince a ještě i výnosem z operního představení ve dni slavnostního odhalení.

Nejprve bylo třeba se rozhodnout, jak a z jakého materiálu by měl být pomník zhotoven. Po nabídce majitele kamenolomu v Louňovicích bylo jasno (ze stejného lomu pochází i jeden ze základních kamenů Národního divadla). K dispozici byl sedm metrů dlouhý žulový kámen, z něhož byl vytesán nám známý obelisk. O jeho výzdobu byl požádán sochař bratr Bohuslav Schnirch (mj. autor sochařské výzdoby Národního muzea, trig na budově Národního divadla a mnoha dalších soch a sousoší nejen v Praze). Ten vrchol pylonu opatřil bronzovou plastikou letícího sokola a uprostřed výšky medailonem J. Fügnera.

10. května 1869 byly do připraveného hrobu přeneseny ostatky J. Fügnera a po postavení náhrobní stély koncem června byl 18. července po-

Původní vzhled pomníku

mník slavnostně odhalen. Součástí oslavy byl průvod 1 300 sokolů ze 32 jednot, který prošel od Žofína na Olšany. V jeho čele bylo 28 praporů, 4 hudební sbory s Hlaholem v čele a mnoho členů různých spolků. Zakončen byl sokolskou jízdou četou. Slavnostní řeč pronesl náčelník Sokola Pražského Miroslav Tyrš.

Po odhalení pomníku se průvod odebral na Střelecký ostrov, kde se ko-

nala zahradní slavnost a večer poté se pro účastníky v Novoměstském divadle (předchůdce dnešní Státní opery) konalo odpolední představení Rossiniho opery Vilém Tell s úvodní slavnostní částí věnované památce Jindřicha Fügnera, následoval hudební večer v Měšťanské a řemeslnické besedě.

Pomník do dnešní doby dožal jen několik změn, a to v roce 1884, kdy po úmrtí a uložení ostatků Miroslava Tyrše Bohuslav Schnirch původní bronzový medailon Jindřicha Fügnera nahradil bronzovým reliéfem obou zakladatelů. V roce 1906 byly do hrobu uloženy ostatky Kateřiny Fügnerové a v roce 1937 Renáty Tyršové. Jména pochovaných jsou uvedena na bočních deskách základny pomníku.

Nedaleko od tohoto památníku jsou hroby dalších zakladatelů Sokola: Julia Grégra, Josefa Baráka, Emanuela Tonnera (autora názvu Sokol) a dalších, jejichž náhrobky jsou také díly významných českých umělců. Vzdělavatelé Sokola Pražského pořádají každoročně pro zájemce vycházku Za historií Sokola se zastaveními a vzpomínkou i u těchto hrobů.

Jitka Křepelková

Zpráva o XXIII. ročníku Šplhu schodištěm

Klání se konalo 9. 3. 2019 v T.J. Sokol Pražský

Zúčastnilo se 24 mužů, 14 dorostenců a 8 žen (46 závodníků) z 14 sportovních jednot či klubů a 2 nezaražení závodníci. Z T.J. Sokol Praha Libeň startovalo 10 závodníků, z ŠSK Palestra Praha 7, z T.J. Sokol Žižkov II 6 a z T.J. Sokol Dejvice a T.J. Sokol Příbram shodně po 5 závodnicích.

Po několika minulých ročnících, kdy technika stoprocentně fungovala a zajistila hladký průběh závodu, tak „konečně“ le-

tos ukázala, že to nemusí tak být vždy. Hned při startu první závodnice nastala porucha cívky. Avšak profesionální elektrotechnickou zdatností některých závodníků, kteří se ujali opravy, se podařilo dohmatové zařízení oživit. Díky jejich šikovnosti pak závod pokračoval bez technických problémů časoměry. Pouze vypadlo ozvučení závodu a tak rozhodčí u lana Pavel Niezgodský vše skvěle odhlásil ústně. Také díky.

Překonáno bylo 5 mužských osobních rekordů v závodě Šplhu schodištěm v kategorii muži - Patrik Valut, Natanael Měcháček, Jan Trnka (překonal i svůj osobní rekord), Ondřej Fojtík a Tomáš Stejskal (ŠSK Palestra). V závodě

žen překonala svůj rekord ve schodišti Marcela Říhová z ŠSK Palestra Praha, která startovala v našem závodě naposledy v roce 2015 ještě pod dívčím jménem Moláčková. Mezitím se stihla vdát a stát se maminkou. Gratulujeme.

Vítězem v kategorii mužů se stal podruhé za sebou Patrik Valut startující za T.J. Sokol Praha Libeň časem 6,11 s. Tímto časem se dělí Patrik s Tomášem Filipem (ŠSK Palestra) o 6.-7. místo v historickém žebříčku závodu. Druhý byl jeho bratr Marek Valut (T.J. Sokol Praha Libeň), který z dorostenecké kategorie (loni vítěz) letos vstoupil do kategorie mužů časem 6,48 s a třetí místo vybojoval Natanael Měcháček z ŠSK Palestra Praha časem 6,81 s.

V celkovém pořadí Šplhu schodištěm se svým letošním výkonem posunuli dopředu tyto závodníci:

Natanael Měcháček o 9 míst, Jan Trnka (ŠSK Palestra) o 38 míst a nejvíce si polepšil Ondřej Fojtík (T.J. Sokol Libeň) o 59 míst. Zbylí 2 závodníci, kteří si zalezli osobák, zůstali v celkovém pořadí na stejném místě.

Prvních 5 mužů překonalo čas olympijského vítěze Bedřicha Šupčíka, který získal v Paříži v roce 1924 časem 7,20 s první zlatou medaili pro Československo. Všichni vítězové ve schodišti za posledních 20 let měli čas pod 7,00 s.

Průměrný čas v kategorii mužů 8 m byl 9,59 s, což je sedmý nejrychlejší průměrný čas ve schodišti. Pokud by se do průměrného času nezapočetl čas obdivuhodného 66 letého Vlastimila Růžičky (T.J. Sokol České Budějovice), jednalo by se průměrem 8,86 s o druhý nejrychlejší závod v historii schodiště.

Vlasta Růžička je třetím nejstarším závodníkem ve „Schodišti“. Absolutně nejstarším je Luboš Kopecký, který vyšplhal ještě v 76 letech. Druhým je zakladatel tohoto závodu Bedřich Lovák, který vyšplhal v 71 letech.

Na start letošního závodu se postavilo i 5 mužů v kategorii senior (nad 40 let) a to Pavel Coufal, Petr Kulovaný, Pavel Čambala, Vladimír Matouš a Jiří Horký. Jediným závodníkem v kategorii masters byl Vlastimil Růžička. Tyto 2 kategorie Sokol Pražský však nevyhlašuje samostatně jako závodní.

Závod dorostenců na 4,5 m vyhrál Tomáš Pouček z T.J. Sokol Příbram časem 3,60 s. Tomáš jako nováček ve schodišti přišel, viděl a zvítězil. Druhý byl Adam Novotný z T.J. Sokol Libeň časem 3,83 s a třetí místo vybojoval Matouš Kubíček z ŠSK Česká Třebová časem 4,04 s. Adam i Matouš se již loni účastnili našeho závodu.

Závod žen a dorostenek na 4,5 m vyhrála současná nejlepší závodnice a úřadující mistryně ČR Veronika Szabóová z T.J. Sokol Poděbrady časem 5,26 s, druhé místo vybojovala Marcela Říhová z ŠSK Palestra Praha časem 6,90 s a třetí místo obsadila Sára Kleckerová z T.J. Sokol Žižkov časem 8,12 s.

O probíhající generační výměně závodníků svědčí i 8 nových závodníků v ka-

tegorii muži a 6 v kategorii ženy a dorostenky. O to je obdivuhodnější, že někteří závodníci se k nám pravidelně vrací a závodí. V letošním startovním poli má nejvíce startů Václav Kotlan (T.J. Sokol Příbram) a to 17. Je o pouhé 1 místo za Michalem Fejglem (ŠSK Palesta), který je závodníkem s absolutně nejvyšším počtem startů. S počtem 14 startů ve Schodišti jsou to dále Jiří Kotlan (T.J. Sokol Příbram) a Marek Pustaj (ŠSK Palestra). U dorostenců počet nových závodníků není statisticky evidován.

Na přípravě závodu se v pátek během dne účastnili naši zaměstnanci Patrik Falta a Josef Košat, kteří ozvučili a ozdobili prostory závodu. V pátek večer se pak zavěšovalo lano a časomíra, což je personálně náročné na počet pomocníků.

Těmito pomocníky byli dorostenci a mladí muži Antonín Řeřicha, Radoj Korecký, Vincent Peterka a Vojta Kohoutek. Přišli nám také pomoci 2 bratři

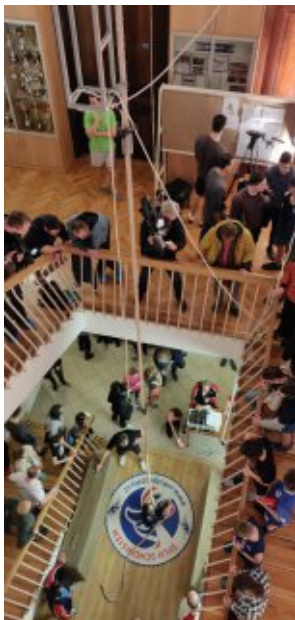
z Československé obce legionářské, kteří v zimním období cvičili s muži naší jednoty. Na vlastní sobotní závod přišli pomoci sestra Ivana Kmentová a bratři V. K., P. K. (GPDR), Roman Pozděl, Leoš Rohan a Petr Schoř. Startérem byl tradičně Mirek Vrána a u počítače seděl Honza Štěpánek. Tento realizační tým je za roky pořádání závodů vycvičen a tak zvládl zabezpečení

na výbornou. Díky jim se závod uskutečnil a opět k nám přivedl závodníky i z hodně vzdálených jednot.

V republice se pořádá závodů ve šplhu na osmi a vícemetrovém laně cca deset do roka v různých městech. Ale jen u nás se dají sledovat borci špičkové světové úrovně z bezprostřední blízkosti. Na všech jiných závodech jsou diváci na zemi, nebo na mnohem vzdálenější galerii. Pojem špičkové světové úrovně je naprosto přesný, neboť letos na začátku února se někteří čeští závodníci účastnili otevřeného mistrovství v Holandsku a opět slavili úspěch!

Všem pořadatelům děkuji za pomoc a vzornou reprezentaci naší T.J. Sokol Pražský.

Jiří Poes

KRÁTKÉ ZPRÁVY:

Kašpárek hraje pro děti

Sokolské divadlo Sokola Pražského Kašpárek připravilo pro nejmenší diváky z oddílu rodiče a děti maňáskové divadlo. Ve středu 16. ledna se po skončení cvičení sešlo asi 15 dětí se svými rodiči v divadelku, kde pro ně byla připravená hra Sněhulák Pajdulák.

Malým divákům se představil Sněhulák a několik zvířátek: kočička, pejsek, zajíček i liška. Nejprve děti přivítal Kašpárek, ale největší prostor měl sněhulák. Ukázal dětem jak prožívá zimní večer, když děti které ho postavily musely jít domů a Pajdulák zůstal venku na sněhu sám. Dlouho však opuštěný nebyl. Když už si chtěl po náročném dni zaslouženě odpočinout, přiběhl vyděšený zajíček a prosil sněhuláka o pomoc. V patách mu byla liška a té se zajíček bál. Sněhulák mu pomoc přislíbil a skutečně zajíčkovi pomohl a lišku zavedl na falešnou stopu. Zajíček byl zachráněn a děti byly šťastné, že všechno dobře dopadlo. Hra se jim moc líbila a ještě po představení dostaly do svých sešitků razítko.

Eva Barešová

Za sestrou Marií Seidlovou

18. 2. 2019 zemřela nejstarší členka naší jednoty sestra Marie Seidlová, pro přítelkyně vždy Madla. Svou sportovní kariéru začínala v české rodině na Slovensku. Tam vstoupila do Sokola a jako dorostenka se účastnila X. všesokolského sletu v roce 1938. Koncem 30. let se rodina vrátila do Prahy. Hned po osvobození se přihlásila do Sokola a zahájila gymnastický trénink. Nominace pro olympijské hry v roce 1948 jí však unikla, dále se věnovala hlavně tréninku dorostenek. Obnovení Sokola v roce 1989 uvítala a hned se zapojila do cvičení. I když s postupujícím věkem už zdraví přestávalo sloužit, prostřednictvím Věrné gardy udržovala kontakt s děním v Sokole Pražském téměř do posledních dnů svého sedmadvadesátiletého života.

ŠIBŘINKY 2019

KDYŽ UNIFORMA SLUŠÍ

Za poskytnutí fotografií děkujeme Šárce Blažkové

Jarní prázdniny po sokolsku

První turnus na Šumavě

Tak jako již několikrát, i tuto zimní sezónu jsme se vydali se Sokolem, tedy zejména s oddílem rodičů a dětí, na hory. Místo krásné, bílé, zasněžené... prostě Šumava. Podmínky pro lyžování byly skvělé a navzdory postupnému oteplování vydržely celý týden, což ocenili všichni - větší i menší lyžaři.

Ti starší a sjezdovkami již protřelí jezdili na Kobyle - nedalekém lyžařském areálu, kde mohli pod odborným dozorem pilovat své dovednosti. Ti mladší, kteří viděli lyže poprvé nebo podruhé, měli připravený vlek za chalupou. Za nemalého slovního i bombónového povzbuzování se učili prvním krokům na lyžích a následně i jízdě na vleku a zejména z kopce. Sokolské děti jsou

mládeží ohebnou a učenlivou, protože za necelý týden udělali všichni, starší i mladší, velký pokrok.

Svůj podíl na tom jistě měl i čas ne-lyžovací, který byl krom jídla a odpočinku vyplněn aktivitami, při kterých si přišli na své děti i jejich rodiče - malování zmizíkem, vyrábění vážek a letadel, karneval. Sladkou tečkou byla noční bojovka, která prověřila zejména orientační a pěvecké schopnosti účastní-

ků. Za to vše patří díky ochotným cvičitelům i cvičitelkám, kteří celý program připravují! Tak za rok zase!

Fany, Kryštůfek, Miki, Dominika a Petr Naskovi

Druhá parta sokolíků na horách

Začínají letošní jariňáky a my jako již posledních 5 let nasedáme do auta a vyrážíme na Šumavu. Ten rozdíl oproti běžnému odjezdu na hory je snad jen v tom, že už doma na všechny kolem sebe voláme NAZDAR! Laik asi nic nezaznamená, ale každý z naší party s kódovým označením R+D odpolední, by jistě pochopil. Jedeme na hory se Sokolem a bude to zase pecka. Cestu dobře známe, naše tě-

PROSBA

šení trochu narušuje jen ten fakt, že se v Pensionu Paulík už nepotkáme s hodným a milým provozovatelem Rudou, který to po mnoha letech už zabalil. Nicméně dům je stále stejný, nese jen jiný název U dvou rysů, noví páni provozovatelé jsou trochu zmatení, ale my jsme už za ty roky sehraná parta a tak nám to nevádí. Malých sokolíků je přes dvacet, někteří ještě ani pořádně nemluví, jiní už výškou dorůstají své rodiče, ale všichni alespoň s malým nadšením rozjíždějí tradiční kolotoč večerních programů - židličky, výtvarné tvoření, pyžampárty, vyplňování počasí apod. Zkrátka tradiční program naší babičky Růženky, bez toho by to nešlo. A přes den? Větší sokoláci zmizí hned ráno na Kobylu s Alešem, ti menší lyžaři hned po nich. Jůra je stále každý den vozí na svah a zase

zpátky. Ti nejmenší už řezou oblouky na laně za domem a mávají na molitanové motýlky, rybičky a na další havěť, která tu zdobí svah pro nejmenší. Pravda, ze začátku to moc

řezání oblouků nepřipomíná, je to spíš něco jako když jezdí líné koňské spřežení - abyste rozuměli, ti, co ještě nedovedou zastavit, mají na sobě opratě a Hanka s Blankou a Nikolou brzdy za ně. Pozorovat ten mumraj je perfektní. Malí závodníci totiž vůbec neřeší, že by mohli nekontrolovaně odjet kamsi do údolí, někdo na konci opratí je vždy zastaví, tak proč to řešit. Zlom přijde však v polovině týdne, kdy i ten nejmenší sám zastaví

a to se pak začnou dít divy. Malí sokoláci na lyžích ještě zrychlí a všechny kolem sebe přesvědčují, že už přece umí lyžovat. Během týdne

Kvildě na tratích prohání dvacítká králů a královen bílé stopy. Konec týdne je vždy ve znamení závodů. Postaví se slalom, uvážou se startovací

stihneme plno legrace, jako třeba výlet a závody na běžkách. Ještě teď nechápu, jak i ti nejmenší nazují běžky a vyrazí do stopy. Sice jsou víc na zemi než na nohou, ale nadšení a elán jim tedy vážně nechybí.

A tak se na

čísla, ukrojí se kus sjezdovky a vypustí se divá zvěř do branek. Je třeba říct, že někteří mají fakt styl! Ale vážně! Závodní náklon, hrany zařízlé do sněhu a už to sviští. A i ti menší jdou do závodu s plnou parádou. Najednou je poslední večer, medaile rozdány, sokoláci už spí a rodiče rozebírají rozdíl mezi normální a montessori výchovou a hodnotí celý týden. Bylo to zase fajn. Díky všem vedoucím a instruktorům, že nám a našim malým odrolům věnují svůj čas. Je to s vámi fajn.

**Ondra, Kačka, Terežka,
Kubík a Štěpánek Šejtkovi**

První jarní výlet nejen pro malé sokolíky

Společný výlet oddílu Rodiče a děti – odpolední

Všichni byli pozváni na sobotu 30. 3. 2019. V Jinonicích v metru se nás sešlo dost. Co dost znamená: byly tam děti, malé v kočárku a větší na koni i velké pěšky. Maminky, tatínkové, babičky a dědečkové i babička jedné maminky!

Našli jsme správný směr na Barrandovské skály do přírodní rezervace Ctirad a vyrazili hbitě, co v betonu a u silnice? Po rychlém přesunu do zeleně jsme se zkusili už podruhé spočítat. Všichni tuto hru znáte, jeden začne číslem Jedna, druhý volá Dva, třetí si bere číslo Tři a tak dále, a tak dále. Při druhém kole hry jsme napočítali 25! A protože jsou psi němé tváře, tak za ně napíši, že tam byli dva.

Cestou po vrchu směr smíchovské nádraží jsme se učili poznat krokusy, kočičky, vrbu, petrklíče, pampelišku, narcisky, zlatý déšť. A aby se nám neunavil jen mozeček, tak jsme dali zabrat i plícím a nožičkám.

Na rovince mezi poli jsme dali běžecké závody. Závodů se zúčastnila i babička s dědou a jejich Toník jen koulal.

V 11 hodin byl čas na oddych. Malá loučka prohřívána sluncem na nás čekala cca po 4 km. Rodiče se vyhřívali a neposedné děti zabavilo lano. Podbíhaly, přeskakovaly, přelézaly, plazily se a zamotávaly a přetahovaly se.

Za další 3 km plných výhledů na ozářenou Prahu jsme po lávce sešli na smíchovské nádraží sever, zde na nás čekal motoráček a vyrazili jsme vzhůru smíchovským Semmeringem na Zličín.

Následoval zasloužený oběd. Děti měly ještě málo pohybu, tak zmožení rodiče odpočívali na lavičkách a děti hodinu řádily na hřišti. Po 16. hodině jsme se rozloučili a rozjeli se domů s příslibem, že v dubnu zas.

Markéta Stluková

UPOUTÁVKA

Publikace dr. Jitky Schütové vychází ze studia dokumentů uložených v Národním muzeu. Přibližuje osobnost manželky zakladatele Sokola a její rodiny v souvislosti s dobovými historickými událostmi, uvedena je i její soukromá korespondence s dcerou Renátou Tyršovou, zetěm Miroslavem Tyršem a starostou Sokola Tomášem Černým. K dostání v Národním muzeu i běžně v obchodní síti.

Děti letos kreslily na téma Pravěk

Dětský karneval a Artemis Kavalírová

Na karnevalu pro děti konaném vždy v sobotu dopoledne před šibřinkami v Sokole Pražském se stalo pravidlem vyhodnocení výtvarné soutěže pro děti. Výtvarnou soutěž vyhlašoval každý rok vzdělávatelský odbor na určité téma. Letošní téma bylo „Pravěk“. Do soutěže se zapojily děti z různých oddílů a výkresy odevzdávaly svým vedoucím v oddílech nebo v recepci.

Hodnocení výkresů se zúčastnili členové SP, kteří hlasovali pro výkresy podle svého uvážení.

Všechnu práci od vyhlášení soutěže, shromáždění výkresů, vystavení výkresů a vyhlášení nejlepších při-

K. Švejdvová, 5 let

J. Havlová, 7 let

M. Leshinski, 9 let
K. Harmáček, 2 roky

výkresy v každé kategorii, ale i pro všechny zúčastněné soutěžící, protože každé z dětí dostane drobnou cenu a také diplom. Ceny se předávají všem účastníkům na dětském karnevalu. Letos pomáhaly Atě se soutěží i další členky vzdělávatelského odboru.

Není jednoduché sehnat dostatek drobných cen, které by dětem udělaly radost a podpořily jejich chuť zapojit se do další soutěže, kterou pro ně Sokol Pražský každý rok chystá. Některé ceny pro děti sehnala a přinesla ještě na podzim Helena Linhartová, ale zbývalo hodně další práce.

pravovaly v minulých ročnících sestry Aňa Kavalírová a Helena Linhartová. Byla to sehraná dvojice a velmi dobře se doplňovaly. Bohužel letos v lednu nás Helena předčasně opustila, a tak největší část práce spojené se soutěží zůstala na Atě.

Není to jen soutěž vyhlásit a shromáždit výkresy od dětí. Je potřeba vytvořit letáček, předat ho do oddílů, výkresy od dětí utřídit podle věku a vytvořit seznam podle kategorií pro hlasování a výkresy vystavit do vitríny.

Práce je však ještě mnohem více. Je třeba shromáždit ceny pro nejlepší

pro děti připravovala výtvarnou soutěž obětavě a s láskou a největší odměnou jí byla radost dětí nad oceněním svých výkresů. I když se ne vždy vše podaří k naprosté spokojenosti - někdy zaslechla i kritiku, přesto se každý rok znovu zapojila do práce s dětmi.

Po posledním dětském karnevalu se rozhodla, že už tuto práci přenechá jiným členům vzdělávatelského odboru a zůstane pouze divákem, případně svým nástupcům poradí.

Toto její rozhodnutí respektujeme a vážíme si její práce, kterou vykonala

pro Sokol Pražský a jeho nejmenší cvičence.

Ještě jednou děkujeme za vše co pro děti udělala a přejeme jí i sobě, aby nám ještě dlouho mohla pomáhat.

Eva Barešová

Z kalendářů oddílů:

14. 5. - Sokolský žabák - memoriál R. Lukáše

21. 5. - výbor SP

29. 5. - rodiče a děti v loděnici

1. - 2. 6. - generální zkouška pro gymnestrádu (Olomouc)

4. 6. - vycházka za historií Sokola

6. 6. - vycházka za historií Sokola

7. - 10. 6. - zájezd do Oetzu

13. 6. - Poslední koš sezóny - basketbal v loděnici

18. 6. - výbor SP

19. 6. - žákyně v loděnici

25. 6. - předškoláci v loděnici

29. 6. - 14. 7. - soustředění RK - Týn n. Vlt., Častobůř

6. - 14. 7. - 16. světová gymnestráda - Dornbirn, Rakousko